

Virkeligheden laa en Tilslutning til den nationaløkonomisk forkerte og absolut arbejderfjendtlige Idé, at hvis Arbejdernes Lønninger ikke var saa høje, ikke blev forhøjet eller eventuel kunde tvinges ned, vilde Produktionen blomstre. Man var nu endes om at bede om at faa den tvungne Voldgift gennemført, men saa lang Tid dansk Fagbevægelse havde eksisteret, havde baade Fagbevægelsen som Helhed og dens øverste Ledelse saavel som Socialdemokratiets Ledelse officielt været Modstandere af tvungen Voldgift. O: det Formaal: at skabe Mulighed for at tilvejebringe Ensartethed i Regler om Løn- og Arbejdsforhold paa Omraader, hvor der hidtil har hersket Vilkaarlighed i saa Henseende, var ikke naaet, da de Bestemmelser i Organisationernes Udkast, der gik i den Retning, var fjernet af Venstre. Kommunisterne var principielle Modstandere af de foreslaaede Foranstaltninger og vilde stemme imod Lovforslaget.

Th. M. Andersen (N. A.) beklagede, at en Tanke, som, rigtigt udformet, vilde kunne være sund og god, ved Genemførelsen af det foreliggende Forslag vilde blive forvrænget og misforstaaet. Ingen havde mere end Nationalsocialisterne peget paa, at man i Spørgsmaalet Arbejdsgiver—Arbejder maatte slaa ind paa en helt ny Linie, saafremt det skulde lykkes at løfte Samfundet op af den Grøft, hvori det parlamentariske System havde kørt det, men de vilde afgjort ikke være med til, saaledes som det skete ved det foreliggende Forslag, at stikke Landsmænd Blaar i Øjnene. Selv om Regeringen ikke havde haft Dristighed til at møde frem med Fællesforslagets § 8, repræsenterede Lovforslaget »ene og alene et Forsøg paa at udlevere det arbejdende og producerende Folk endnu fastere i Kapitalmagtens Baand«.

Folketingets Udvalg modtog Henvendelse fra forskellige Arbejdsgiverorganisationer i Landbrugserhvervet, der nærede den Opfattelse, at Lovforslagets Bestemmelser med Hensyn til Valg af Repræsentanter til Arbejds- og Forligsnævnet og Fællesudvalget ikke var fyldestgørende, for saa vidt angaar Behandling af Sager vedrørende Løn- og Arbejdsvilkaar for Arbejdsgivere, som ikke er repræsenteret igennem Dansk Arbejdsgiverforening. En anden Henvendelse, fra Fællesrepræsentationen for Haandværk og Industri, er omtalt i det foregaaende (ved § 3), hvor ogsaa de Bemærkninger, som Udvalget fandt Anledning til at knytte til §§ 1, 2 og 4, er gengivet.

Et *Flertal* (Udvalget undtagen Jørgen Gram [V.] og Ejnar Kjær [V.]) indstillede Forslaget til Vedtagelse uforandret.

Mindretallet (Jørgen Gram og Ejnar Kjær) kunde ikke medvirke til Vedtagelse af Lovforslaget, som de fandt baade uklart og uoverskueligt. Loven vilde give Plads for en saa